

The Question

1. Yehoshua 2:1, 2:23-24

וישלח יהושע בן נון מן השטים שנים אנשים מרגלים קרש לאמר לכו ראו את הארץ ואת יריחו... וישבו שני האנשים ויגידו מהקרה ויעברו ויבאו אל יהושע בן נון ויספרו לו את כל המצאות אותם: ויאמרו אל יהושע פי נתן ד' בידנו את כל הארץ וגם נמגו כל יישיבי הארץ מפנינו:
And Yehoshua bin Nun sent, from Shittim, two men, spies, secretly, saying: Go see the land, and Yericho... And the two men returned, and they descended from the mountain and they crossed and came to Yehoshua bin Nun, and they told him all that had happened to them. And they told Yehoshua, "For Gd has given the entire land into our hand; also, all of the dwellers of the land have melted before us."

2. Malbim to 2:1

יש בזה שני מיני שליחות, אם העם שולחים תרים לראות הטובה אם רעה [שהכונה בזה אם ראוי שילחמו עליה אם לאו], ישלחו נשיא מכל שבט, כי לא יסמכו בזה על אנשים פחותים ולא יסמכו שבט על שליח שבט אחר, כי כ"א ישלח איש אשר יסמך לכו עליו כי יתור אם תהיה הארץ מוכשרת לפני שבטו ועסקיו כפי מה שהוא עובד אדמה או רועה צאן או עוסק במסחר או לחוף אניות... לא כן אם שולחים מרגל, והוא אם הסכימו לכבשה ושולחים לראות את ערות הארץ מאיזה מקום יכבשוה בקל, ישלחו איש אחד או שנים מהמון עם, כי זה ישלח רק שר הצבא...

There are two types of emissary. If the nation sends *tarim* to see whether the land is good or not [meaning, to see whether it warrants fighting or not], then they send a leader from each tribe. They do not depend on lesser men, and no tribe depends on another tribe's emissary. Each sends one upon whom they will depend, for he will check to see whether the land is suited for his tribe and its business, whether farming or shepherding or trade or shipping... But not if one sends a *meragel*, such that they have decided to conquer it and they send only to see the *ervah* of the land, from which place they can conquer it easily. They send one or two from the nation, a military officer...

Trust: It's complicated

3. Rabbi Moshe Zvi Veksler, Rosh Yeshivat Yeshivot Bnei Akiva Bnei Brak, **אמון בזולת**, Devarim 5774 (www.yba.org.il)
היכולת לתת אמון בזולת היא בראש ובראשונה אינה תלויה במה שהאחר עושה או אינו עושה, אומר ולא אומר, אלא בערכים של האדם עצמו. היכולת לתת אמון באדם אחר נובעת ממידת האמת שקיימת אצל אותו אדם. ברגע שהאדם עצמו נוהג ביושר ובאמינות, איננו "מתחמק" ואיננו עושה דברים שמטרתם להערים על השני, הרי גם הוא אינו חושד באחרים שנוהגים בעורמה או לוקים בחוסר יושר.

The ability to trust others is first and foremost not dependent upon what the other does or fails to do, says or fails to say, but in one's own values. The ability to trust other people springs from the trait of truth in that person. When one acts with righteousness and trustworthiness, not trying to take advantage and not doing things to fool the other, then he also does not suspect others of acting with trickery or being afflicted with a lack of righteousness.

4. Francis Fukuyama, *The Economics of Trust*, National Review (August 14, 1995)

A nation's well-being, as well as its ability to compete economically, is conditioned by a single, pervasive cultural characteristic: the level of trust inherent in the society.

5. Francis Fukuyama, *Social Capital and the Global Economy*, Foreign Affairs (September/October 1995)

Virtually all economic activity, from running a laundry to building the latest-generation microprocessor, is carried out not by individuals but by organizations that require a high degree of social cooperation. As economists argue, the ability to form organizations depends on institutions like property rights, contracts, and a system of commercial law. But it also depends on a prior sense of moral community, that is, an unwritten set of ethical rules or norms that serve as the basis of social trust...

6. Francis Fukuyama, *Trust: The Social Virtues and the Creation of Prosperity* (1995)

But while contract and self-interest are important sources of association, the most effective organizations are based on communities of shared ethical values. These communities do not require extensive contract and legal regulation of their relations because prior moral consensus gives members of the group a basis for mutual trust.

7. Yirmiyahu 17:5-7

כֹּה אָמַר ד' אֱרֹר הַגֹּבֵר אֲשֶׁר יִבְטַח בְּאָדָם וְשָׁם בְּשָׂרׁ זָרְעוֹ וּמִן ד' יִסּוֹר לְבוֹ: ... בְּרוּךְ הַגֹּבֵר אֲשֶׁר יִבְטַח בְּד'...

So declares Gd: Cursed be the man who trusts in people, placing flesh as his strength, and from Gd his heart strays... Blessed be the man who trusts in Gd...

8. Talmud, Yevamot 63b

מנע רבים מתוך ביתך ולא הכל תביא ביתך, רבים יהיו דורשי שלומך גלה סוד לאחד מאלף.

Keep the multitudes from your home and do not bring everyone into your home. Many should be those who seek your welfare; reveal your secret to one in one thousand.

9. Rabbi Bahya Ibn Paquda (11th century Spain), Chovot halevavot, Shaar haBitachon 2

הסבות אשר בהן יתכן הבטחון מהבוטח על הברואים הן שבע... וכאשר נחקר על אלה השבעה תנאים, לא נמצאם כלל בברואים ונמצאם כולם בבורא יתעלה...

The factors which enable trust from one who trusts people are seven... And when we investigate these seven factors, they are not found at all in people. All of them are found in the exalted Creator...

10. Talmud, Sotah 49b

חוצפא יסגא... אויבי איש אנשי ביתו פני הדור כפני הכלב הבן אינו מתבייש מאביו, ועל מה יש לנו להשען? על אבינו שבשמים.

Chutzpah will increase... one's enemies will be his household, the face of the generation will be the face of the dog, the son will not be embarrassed before his father, and upon what can we depend? On our Father in Heaven.

11. Masechet Derech Eretz, Pirkei Ben Azzai 3:3

לעולם יהיו כל בני אדם בעיניך כליסטים, והוי מכבדן כרבן גמליאל.

All people should be as bandits in your eyes, and honour them like Rabban Gamliel.

12. Talmud, Shabbat 97a

החושד בכשרים לוקה בגופו, דכתיב "והן לא יאמינו לי וגו'" וגליא קמי קודשא בריך הוא דמהימני ישראל. אמר לו: הן מאמינים בני מאמינים, ואתה אין סופך להאמין! הן מאמינים דכתיב "ויאמן העם", בני מאמינים "והאמין בד'", אתה אין סופך להאמין שנאמר "יען לא האמנתם בי וגו'". ממאי דלקה? דכתיב "ויאמר ד' לו עוד הבא נא ירך בחיקך וגו'".

One who suspects the righteous will suffer bodily harm, as in Shemot 4:1, "They will not believe me," when it was revealed before Gd that Israel would believe. Gd told him: They are believers, children of believers, and in the end you will not believe! They are believers, as in Shemot 4:31, "And the nation believed." They are children of believers, as in Bereishit 15:6, "And he believed Gd." In the end you will not believe, as in, Bamidbar 20:12, "Because you did not believe Me." How do we know he was harmed? Shemot 4:6, "And Gd said to him: Put your hand inside again."

13. Talmud, Berachot 31b

"ויען עלי ויאמר לכי לשלום" - אמר רבי אלעזר מכאן לחושד את חברו בדבר שאין בו שצריך לפייסו. ולא עוד אלא שצריך לברכו שנאמר "ואלקי ישראל יתן את שלתך."

"And Eli responded, saying, 'Go to peace.'" Rabbi Elazar said: We see from here that one who suspects another of something which isn't in him must appease him. Further, he must bless him, as in, "And may the Gd of Israel grant your request."

14. Rambam (12th century Egypt), Mishneh Torah, Hilchot Sanhedrin 20:5

באו לפניך שנים אחד כשר ואחד רשע אל תאמר הואיל ורשע הוא וחזקתו משקר וחזקת זה שאינו משנה בדברו אטה הדין על הרשע...

If two come before you, one kosher and one wicked, do not say, "Since he is wicked, and known to lie, and the other one is known not to speak falsely, I will tilt the verdict against the wicked one."

15. Rabbi Yosef Babad (19th century Galicia and Poland), Minchat Chinuch 81

דהתורה הזהירה שלא תחזיק הרשע לשקרן בשעת הדין אלא שניהם שוין ומצד הסברא ה' רשאי דחזקתו משקר והתורה הזהירה ע"ז.

The Torah warns not to assume the wicked one is a liar during judgment; both are the same. Logically, one could have assumed he would lie, but the Torah warns against this.

Why trust?

16. Rabbi Judah Loeb [Maharal] (16th century Prague), Netivot Olam, Netiv haEmunah 1

בספר משלי (כ) "רב אדם יקרא איש חסדו ואיש אמונים מי ימצא." שלמה המלך ע"ה אמר כי בני אדם הרבה יקרא כל אחד שהוא בעל חסד... אבל איש אמונים מי ימצא? הן שתהיה האמונה בו ית' צריך שיהיה שהוא מאמין באמונה שלימה, הן שתהיה האמונה שהוא נאמן בכל עסקיו והנהגתו דבר זה מי ימצא.

Mishlei 20:6 says [in Maharal's read], "There are many people who are known for their *chesed*, but who can find a man of trust?" King Solomon said that there are many people of whom each one is called a person of *chesed*... but who can find a man of trust? Whether regarding trust in Gd in which he must believe with complete belief, or regarding trust in that he must be trustworthy in all of his affairs and conduct, who can find this?

17. Rabbi Shlomo Vilk, Rosh Yeshivat Machanaim, Efrat, **החיפוש אחר אבן השתיה** Shevat 5777 (www.sederyom.co.il)

גילינו כי מתן אמון בבני אדם ופשטות (ולא פשטנות) מחשבה, בלי פחדים והתלהמות, מצמיחים אנשים יראי שמים ועובדי א-לוהים. בתל אביב תפילין נראות כמשונות ואנכרוניסטיות, ודווקא שם, במזרח, התפילין נראו טבעיות לגמרי...

We discovered that trusting people, and simple (not simplistic) thought, without fear or harshness, produces people who are heaven-revering and Gd-serving. In Tel Aviv, tefillin appear unusual and anachronistic. Specifically there, in the East, tefillin appear entirely natural...

18. Rabbi Shabtai Sabato, Rosh Yeshivat Mitzpeh Yericho, **להיות תמים** Lech Lecha 5773 (www.kiryatmoshe.co.il)

מדוע בחר משה רבנו בתואר א-ל אמונה ולא א-ל נאמן? מכאן שהמילה "אמונה" מכילה הרבה יותר. לא רק נאמנות אלא גם נתינת אמון. Why did Moshe Rabbeinu choose the description "Gd of *emunah*" and not "Gd who is *neeman*"? We see that the word *emunah* includes more – not only trustworthiness, but also trusting.